

مجلهٔ پژوهش فیزیک ایران، جلد ۱۲، شمارهٔ ۲، تابستان ۱۳۹۱

.

سطح یک جسم به عنوان اولین مشخصهٔ یک جسم نقش بـسیار

مهمی در برهمکنش بین جـسم و محـیط دارد [۱–۳]. سـاختار

توپوگرافیکی یک سطح در حالت کلی توسط خواص شیمیایی و فیزیکی سطح مشخص می شود. بنابراین اثـرات نـاهمواری را

می توان با شیوه های وسیعی چون حسگرها (۴]، اجسام

خودتميز ۲ [۵]، چسبندگی [۶]، ميدان انتشار يافتـه ۲ [۷] و نـور

پراکنده شده [۸] مورد بررسی قرار داد. برای مطالعهٔ توپـوگرافی

نمونه ها، که با روش میکرو سکوپ نیروی اتمی⁶ به دست آمده) تحلیل فراکتالی استاندارد و تقریب های مراحل عرضی مورد استفاده قرار می گیرد [۹–۱۱]. از سوی دیگر، پراکندگی پخشی حاصل از این سطوح نیز به عنوان روشی برای شناخت ناهمواری سطح و نیز شناخت مورفولوژی سطح چند لایه به کار میرود [۱۲]. با اندازه گیری بازتاب های آینه ای، ضخامت و چگالی الکترونی لایه ها، به دست آمده و با میانگین گیری روی تمام جهت های میدان داخلی²، می توان انحراف از معیار را محاسبه نمود [۱۳ و ۱۴]. بازتاب های پخشی حاوی اطلاعات تابع همبستگی ناهمواری و یا تبدیل فوریه تابع چگالی احتمال

1. Sensors

 $[\]ensuremath{\mathfrak{d}}.$ Atomic force microscopy

Y. Self-cleaning materials

۳. Adhesion

Field emission devices

۶. In plane

ارتفاع سطح می باشد [۸]. به عبارت دیگر اندازه گیری بازتاب های پخشی منجر به یافتن جزئیات ساختاری عرضی سطوح می شود [۱۹و ۱۶].

در این مقاله ضمن تعریف پارامترهای مشخص کنندهٔ سطح که در سطح مقطع پخشی نقش دارند، چگونگی وابستگی این سطح مقطع به پارامترهای سطح با استفاده از تقریب بورن بیان خواهد شد. سپس با بررسی اثرات سایه تشکیل شده بر روی سطح، چگونگی تغییر پارامترهای مشخص کنندهٔ سطح با توجه به میزان سایه مورد بررسی قرار خواهد گرفت. در نهایت برای یک نمونهٔ تجربی، اثرات سایه بررسی شده و چگونگی تغییرات سطح مقطع پخشی بر حسب زاویهٔ فرودی مورد مطالعه قرار خواهد گرفت.

در حالت کلی میزان سطح مقطع پخشی به مشخصههای سطح مورد بررسی بستگی خواهد داشت. برای بررسی این اثرات، بروس شرایطی که تـابع سـایه هندسـی درآن معتبـر اسـت را محاسبه کرد و به طور مستقیم در معادلات پراکنـدگی وارد کرد [۱۷]. فرض تابع هندسی بر این اساس استوار است که نقاط مرزی تیزی که پرتوی فرودی روی آن نقـاط تاریـک و خاموش است، ناحیهٔ سایه (را به وجود می آورد. باس وفاکس نیز محدوهٔ سایهٔ هندسی را در حالت حدی فرمولبندی کردند [۱۸]. آنان نشان دادند که با توجه به مشخصات سطوح مثل زبری و طول همبستگی، طول مـوج و زاویـهٔ تـابش چـه موقع اثرات سايه اهميت مي يابد. ايدهٔ اصلي اين مقاله أن است که به جای اندازه گیری مستقیم سهم سایه در مسئلهٔ پراکندگی، مشخصات سطحی که در زاویهٔ خاص مشاهده می شود، نه سطحی که میکروسکوپ نیروی اتمی به صورت عمودی اندازه می گیرد، بررسی شود. به عبارتی از آنجا که مشخصات سطح مشاهده شده تابع زاویهٔ فرودی است، اثرات سایه تشکیل شده بر روی سطح مورد بررسمی قرار گرفته است. شایان ذکر است که نـوع وابـستگی سـطح مقطـع پخـشی بـه مشخصه های سطح، در محدودهٔ اعتبار تقریب بورن مورد

مطالعه قرار گرفته است.

برای استفاده از این تقریب فرض ما بر این است که نمونهٔ مورد آزمایش هموژن در مقیاس سطح است. بدین ترتیب می توان از ساختار اتمی صرف نظر کرده و در نتیجه تقریب بورن معتبر خواهد بود. این تقریب تا زمانی معتبر است که بورن معتبر خواهد بود. این تقریب تا زمانی معتبر است که مادی معتبر است که $r = q = \frac{r \pi \sin \theta}{\lambda}$ عدد موج انتقالی و aشاخص مقیاس طولی برای هر سطح جامد غیر همگن است (۲۵ زاویهٔ پراکندگی و λ طول موج پرتو تابشی است).

پارامترهایی که بر میزان سطح مقطع پخشی تأثیر می گذارنـد عبارتند از: انحراف از معیار، نمای هارست و طول موج مؤثر قطع که در ادامه تعریف خواهند شد. برای هر سطح ناهموار اگر ارتفاع در موقعیتهای مختلف را با h(x) نمایش دهیم، اگر ارتفاع در موقعیتهای مختلف را با $\sigma = \sqrt{\langle (h-\overline{h})^{\vee} \rangle} = \sigma$ است. انحراف از معیار سطح به صورت $\overline{\langle (h-\overline{h})^{\vee} \rangle} = \sigma$ است. اندازه گیری نمای ناهمواری یک سطح ناهموار به مرتبهٔ دوم تکانهٔ تابع اختلاف ارتفاع آنها وابسته است که در آن تابع ساختار سطح به صورت زیر است [۸]:

$$S^{\mathsf{Y}}(R) = \left\langle \left| h(x+R) - h(x) \right|^{\mathsf{Y}} \right\rangle. \tag{1}$$

تابع همبستگی C(x,y) برای سطح همسانگرد با مقیاس محدود طولی به صورت $\binom{H}{(\zeta)} - (R/\zeta)$ است که در آن H نمای هارست بوده و در بازهٔ $1 \ge H \ge \circ$ تغییر می کند و ζ طول موج مؤثر قطع و یا طول همبستگی سطح است. نوع وابستگی سطح مقطع پخشی به پارامترهای بیان شده در تقریب اول بورن به صورت زیر است [۱۹]:

$$\begin{pmatrix} \frac{d\sigma}{d\Omega} \end{pmatrix}_{diff} = \frac{{}^{\mathsf{Y}\pi N^{\mathsf{Y}}b^{\mathsf{Y}}}}{q_{z}{}^{\mathsf{Y}}} \exp\left(-q_{z}{}^{\mathsf{Y}}\sigma^{\mathsf{Y}}\right)$$

$$\int_{\circ}^{\infty} dR R \left[\exp\left(-q_{z}{}^{\mathsf{Y}}\sigma^{\mathsf{Y}}e^{-(R/\zeta){}^{\mathsf{Y}H}}\right) - \gamma \right] J_{\circ}(q_{r}R) ,$$

$$(\mathsf{Y})$$

که در آن N چگالی ذرات پراکنده شده و b شاخص طولی پراکندگی است. در معادلهٔ فوق q_z مولفهٔ آینهای بردار موج انتقالی است.

برای بررسی اثرات تـشکیل سایه روی سطح در رابطـهٔ (۲)،

^{1.} Shadow zone

جدول ۱. مشخصات سطح مورد بررسی بدون در نظر گرفتن اثرات سایه.

ابعاد سطح /پیکسل	دقت یا اندازہ پیکسل	زبرى	طول همبستگی	نمای زبری
790×709	۳۵۲nm	۴V∘nm	۵۰۰nm	۰٫۷۱

شکل ۱. سطح ناهموار مورد استفاده در مقاله کـه بـا دادههـای AFM بهدست آمده است.

دادههای سطح ناهمواری که با روش میکروسکوپ نیروی اتمی از یک لیزر Nd:YAG بهدست آمده را به عنوان نمونه مورد مطالعه قرار میدهیم. عکس مربوط به این سطح را در شکل ۱ میتوان مشاهده نمود.

ایسن نمونهٔ ویفرههای سیلیکونی نوع n (۱۰۰) است که در اثر خوردگی توسط یک لیزر پالسی Nd: YAG ناهموار شده است. در تحلیل توپولوژی نمونه از مدل Park Scientific Instruments Auto probe CP model شده است. عکس گزارش شده در یک مد با نیروی ثابت حاصل شده است که در آن ۲۵۶×۲۵۶ پیکسل با فرکانس ۶/۰ هرتز مختصه یابی شده و دقت به کار رفته یا اندازهٔ پیکسل برابر ۹۰ به ۲۵۶ میکرون یا ۳۵۲ نانومتر است. مشخصات این

برای بررسی اثرات سایه بر روی خواص مشخص کننده سطح مورد استفاده در این مقاله (شکل ۱)، ابتدا بر اساس ارتفاع سطح در هر نقطه، (*h*(*x*) و زاویهٔ تابشی فرودی مقدار سایه در هر منطقه از سطح محاسبه شده و بر اساس آن تغییرات مشخصههای سطح شبیه سازی می شود. در این شبیه سازی

شکل۲. درصد نقاطی از سطح که در زوایای مختلف در سایه قـرار گرفتند.

واضح است که در صورت ثابت بودن آشکارساز و تغییر زاویهٔ پرتو فرودی، در شرایطی که زاویهٔ پرتو فرودی هم راستا با جهت گیری مکان قرارگیری آشکارساز باشد مشاهدهٔ سطح بدون سایه صورت می گیرد. در شکل ۲، درصد نقاط سایه شده در سطح مورد بررسی در این مقاله ارائه شده است. در این محاسبه، آشکارساز در حالت عمودی نسبت به سطح قرار داشته و چنانکه مشاهده می شود برای پرتوهای تابشی عمودی درصد سایه صفر است.

برای محاسبهٔ اثرات سایه بر پارامتر هارست سطح ناهموار، از رسم منحنی تغیرات لگاریتم تابع ساختار بر حسب بعد سطح استفاده شده است. شکل ۳ نمونهای از این محاسبات را برای سطح شکل ۱ و برای زاویهٔ فرودی ۸۵ درجه (نسبت به افق) نشان می دهد. شیب این نمودار، چنانکه در شکل ۳ مشخص است، اندازهٔ پارامتر هارست را مشخص می کند. این سطح دارای نمای هارست ۷۲/۰ می باشد، اما با محاسبات مشابهای که برای زوایای مختلف انجام شده، در هر زاویهٔ نمای هارست مشاهده شدهٔ تغییر یافته و تابع زاویه می باشد. شکل ۴ نتایج این

محاسبات را به صورت تغییرات نمای هارست بر حسب زاویهٔ فرودی نشان میدهد. همان طور که مشاهده میشود نمای مشاهده شده در زاویهٔ ۹۰ درجه با نمای اصلی گزارش شدهٔ میکروسکوپ نیروی اتمی یکسان است و در زوایای مایلتر، نمای هارست مؤثر مشاهده شده افزایش مییابد.

چنانکه از شکل ۴ مشخص است، برای زوایای کوچک پارامتر هارست به سمت عدد یک میل پیدا می کند. علت این امر بواسطهٔ آن است که در زوایای کوچک، موج فرودی زبری سطح را مشاهده نکرده و از روی آن عبور می کند، بنابراین سطح به صورت هموار مشاهده شود و در نتیجه (+H)همچنین در زوایای نزدیک به قائم (جایی که آشکار ساز را قرار دادیم) زبری سطحی که سایههای آن را شبیه سازی کردیم با زبری سطح ناهموار اولیه برابر می شود.

محاسبات مشابهی برای پارامترهای دیگر مشخص کننده سطح انجام شده و در هر زاویهٔ فرودی اندازهٔ آنها محاسبه شد. در نهایت تمامی این پارامترها در رابطهٔ (۲) جایگذاری شده و سطح مقطع دیفرانسیلی یا شدت موج پراکنده شده از سطح ناهموار برای هر زاویهٔ فرودی محاسبه شد. نتایج این محاسبات در شکل ۵ ارائه شده است که در آن عدد موج انتقالی ^۱- $nm^{(0)} = q_z$ در نظر گرفته شده و شدت بر حسب واحد دلخواه بیان شده است. در واقع با مایل تر شدن تابش فرودی به سطح شدت پراکندگی حول

شکل۲. سای هارست بهدست امده بر حسب زاویه پرتـو فـرودی از نمای سطح واقعی ۰٫۷.

بازتاب آینهای متمرکزتر می شود. در نتیجـه سـهم بازتـاب آینـهای افزایش و سهم پراکندگی پخشی کاهش مییابد.

.

در این مقاله اثرات سایه بر پارامترهای مشخص کنندهٔ یک سطح مورد بررسی قرار گرفت. سطح مورد نظر که به صورت عمودی و با استفاده از دادههای میکروسکوپ نیروی اتمی گزارش شده است، تحت تأثیر تابشهای فرودی با زوایای مختلف مورد بررسی قرار گرفت. سپس برای هر زاویهٔ فرودی و در تقریب بورن شدت موج پراکندگی بر حسب زاویهٔ فرودی محاسبه

شکل۵. نمودار شدت پراکندگی در زوایای مختلف پرتو فرودی.

نخواهد شد در این صورت زبری کاهش و نمای هارست افزایش (سطح مشاهده شده) یافته در نتیجه شدت پراکندگی حول بازتاب آینهٔ متمرکزتر خواهد شد. بدین ترتیب شدت پراکنده شده مستقیما تحت تأثیر اثرات سایه بوده و طیف پراکندگی حاصله، دارای اطلاعات اثرات سایه خواهد بود.

- گردید. نتایج نشان داد که با افزایش زاویهٔ فرودی، اثرات سایه کمتر شده و زبری سطح بیشتر مشاهده می شود به قسمی که نمای هارست در زوایای کوچک افزایش یافته و به سمت ۱ میل می کند. نتایج حاکی از آن است که با مایل تر شدن زاویهٔ فرود به علت سهم سایهٔ تمام افت و خیزهای سطح مشاهده
- 10. G R Jafari, M S Movahed, S M Fazeli, and M R Rahimi Tabar, J. Stat. Mech. 2006 (2006) 6008.
- 11. M Vahabi, GR Jafari, N Mansour, R Karimzadeh, and J Zamiranvari, J. Stat. Mech: Theory & Experiment 2008 (2008) 3003.
- 12. S Singh, and S Basu, J. Phys. Cond. Matt. 21 (2009) 055010.
- 13. R M Osgood, and S K Sinha, J Magnetism and Magnetic Materials 198 (1999) 689.
- 14. F G Bass, and I M Fuks, "Wave scattering from statistically Rough surfaces," Pergamon, Oxford (1979).
- 15. A G Voronovich, "Wave scattering from rough surfaces", Spinger, Berlin (1994).
- 16. C F Majkrzak, and J W Cable, *Phys. Rev. Lett.* **56** (1986) 2700.
- 17. N C Bruce, Waves Random Media 14 (2004) 1.
- F G Bass, and I M Fuks, "Wave scattering from statistically Rough surfaces", Pergamon, Oxford (1979).
- 19. S K Sinha, and E B Sirota, *Phys. Rev.* B **38** (1988) 2297.

- M Pwllet, P Poncharal, and A Zahab, *Phys. Rev. Lett.* 94 (2005) 186801.
- Y Yaish, J-Y Park, S Rosenblatt, V Sazonova, M Brink, and P L McEuen, *Phys. Rev. Lett.* 92 (2004) 046401.
- 3. G R Jafari, S M Fazeli, F Ghasemi, S M Vaez Allaei, M R Rahimi Tabar, A Irajizad, and G Kavei, *Phys. Rev. Lett.* **91** (2003) 226101.
- M Suchea, S Christoulakis, K Moschovis, N Katsarakis, and G Kiriakidis, *Thin Solid Films* 515 (2006) 551.
- 5. J Bico, C Marzolin, and D Quere, *Europhys. Lett.* **47** (1999) 220.
- B N J Persson, O Albohr, U Tartaglino, A I Volokitin, and E Tosatti, J. Phys. Condens. Matter 17 (2005) 1.
- A V Karabutov, and V D Frolor, *Appl. Phys.* A 76 (2003) 76413.
- 8. J A Oglivy, "Theory of wave scattering from Random Rough Surfaces", Taylor & Francis (1991).
- G R Jafari, M R Rahimi Tabar, A Iraji zad, and G Kavei, *Physica A* 375 (2007) 239.